





Rep. LXII^A. 2. no. 62.

15,825-

157
MAGNIFICVS

Academia Francofurtana

RECTOR

Illustris Et Generosus Dn.

D N.

FERDINANDVS

LIBER BARO A BIBERSTEIN

IN FORST ET PFORTEN. &c.

PRORECTORE

V. CL. Dn. M.

DAVIDE ORIGANO M A.

thematum Professore publico

Ad exequias

adolescentis doctissimi

ELIÆ EBERTI

Viri reverendi & clarissimi

D N.

D. IACOBI EBERTI PROFES.

oris Theologi filij, inopinata morte sublato

Cohonestandas

d. XVII. Iunij, Anno 1603.

Cives Academicos invitat.

Typis Friderici Hartmanni.



ON AGRICULTURE

AND THE ARTS

LECTOR

By G. G. G. G.

D. M.

FERDINANDVS

LIBER BARO A BIBERSTEIN

IN FORST ET PORTEN.

PROFESSORE

V. G. D. M.

DANIEL DE ORIGNANO M. A.

theatrum p[ro]fessio

Ad

theatrum p[ro]fessio

ELIABERTI

V. G. D. M.

D. IACOBI EBERTI PROFES

theatrum p[ro]fessio

V. G. D. M.

ANNO 1603.

V. G. D. M.

theatrum p[ro]fessio



Rektor Academię Fran- cofurtanę.



Qvod plerisq; voluptuosum
tempus fecit aëris amœnis-
tas; nobis luctuosum redo-
dit hodierna (si modò il-
lud nomen meretur) solen-
nitas. Deauctendum scio
licet nobis est funus ELIÆ
EBERTI, Viri Reve-
rendi & Excellentissimi DN. D. IACOBI
EBERTI Theologiae Professoris celeberrimi fi-
lius: Adolescens spē eximia, sive ortus spēcte-
tur præclarus, sive indoles minimè vulgaris. Ec-
quis enim est Sanctæ linguæ ac doctrinæ studiosus
non modò in hac sed in omnibus Germania, atq;
adeò cujuscunque nationis benè constitutis Aca-
demijs, cui non Eberti nomen innotuerit? Elias
verò divina benignitate & parentum fideli ductu

A 2

ab

ab ipsis incunabulis vera pietatis & eruditionis
amorem imbibit; quem accrescente aetate cunctis
animi viribus explere admissus est; artium libera-
lium fundamenta jaciens, non solum in schola
patria, sed & in alijs; praesertim in ea, quae est
in laudatissima Silesia metropoli Vratislavia:
Unde reversus talem se praestitit, ut ad sublimiora
Academiae studia exquisito parentis, judicio
admitteretur: in quibus ita versatus est, ut freno
potius indigeret quam calcari. Spes omnis
non erat, fore ut talis viri talis soboles doctrina sua
adornaret nostram Academiam, praesidium af-
ferret pluribus: Verum haec omnis expecta-
tio pro dolor in fumum abiit. Animum
enim ad studia etiam abstrusiora alacrem, & forte
nimis attentum intra anni spatium corporis imbeci-
litas remorata est; quod atra bili usque adeo
succubuit ut ingenij vigor omnis languesceret, ac
pauulatim molestissimus ac difficilissimus melancho-
liae morbus vires acquireret: qui assidua paren-
tum ac medicorum cura frangi non potuit, sed vel
impatientiam caloris, qui nunc temporis assuetos
fines transgreditur, vel animi deliquio, quod non
paucos enecat; nudius tertius intra horam quare
tam

tam & quintam vespertinam, inscijs parentibus,
adolefcentem optimum immatura morte sustulit.
Perpendenda nobis hic tria potissimum occurrunt:
Eliæ mors inopinata: parentum tristitia parum usi-
tata: omnium denique nostrum vita varijs fati
incursibus exposita. Inopinatam Eliæ mortem
divinæ voluntati meritò relinquimus; cui cura
sunt homines fracti corde & contriti spiritu: qui
multos salvat crucis igne.

Eximiorum parentum tam acerba afflictio
meritò animos consternit, & in varias cogitationes
distrabit: Verùm quæ est Excellentissimi Dn.
D. Elerti non solum eruditio præclara, sed &
singularis pietas & animi firmitas; feret ipse insulo-
tus hosce animo magno & Christiano: & quod
hactenus mentis infracta monstravit iter, nunc
potissimum præibit alijs. Possit forsan in memo-
riam ipsi revocari illud D. Bernhardi: conside-
ranti quid sis, occurret homo repletus multis misera-
rijs corporis & cordis: miserijs dum dormit: misera-
rijs dum vigilat: miserijs quoquo se vertit.

Nemo quippe ex omnibus filijs Adæ sine las-
sore

A 3

lore

lore hic vivit, nemo sine dolore. Dolorem partus
vientis clamor; dolorem prolis fletus indicat &
vagus: labor in actionibus, dolor in passionibus.
Grave omnino jugum mortalibus impositum est;
qui ante exitum matres miseras onerant, in exitu
lacerant, post exitum varijs modis excruciant: nec
quicquam ad torquendum misellas matres faciunt
reliquum. Hæc & multa alia renovari poterant
parentum mæstissimorum animis: verum quæ est
ipsorum constantia admirabilis; tristissima hæc pa-
tientissimè tolerabunt: atq; ita nobis omnibus ad
successuram huius mundi vitam sine magnis animi
cruciantis sufferendam facem præferent.

Enimverò flagrante hoc solis aestu, vivimus
nos in fonte curarum, flumine lacrymarum, mari
miseriarum: unde laudatissimus omnium hominũ
vates regius magna & queribunda voce se aquis
obvii clamitat, cum omnibus ijs, qui Christi na-
vem conscenderunt, & in hoc lemurum ac larva-
rum domicilio, quo se cunq; vertunt, nihil nisi mœ-
rorum turbines, calamitatum fremitus, anxietatum
mugitus sibi obvios sentiunt; & quod merito deploro-
ramus, multi eam miseriam esse putant, si non sint
miseri; & vivis cada veribus orcum impleant. No-
strum

strum sanè est eò maxime contendere ut à miseria
nostra ad Dei misericordiam, à labore ad quietem,
à calamitate ad felicitatem transeamus: nobisq; dis-
pliceat quod sumus ut possimus esse quod non su-
mus. Quemadmodum autem de nostra fragilita-
te non abs re dolemus; Et ad Deum hominesq; nos
bis conciliandos contendimus: sic Eliam hunc,
Domino Deo, cuius nomen gestat committimus:
utq; sacrosanctum Numen felicem resurrectionem
ipsi largiatur oramus: Vos autem cives Academiae
laudatissimi, ut ad leniendum dolorem acerbissimè
parentum prestantissimorum frequentes convenia-
tis; Et à nobis expectetis animum bene merendi
cupidissimum rogamus. Valete.

C. I.



Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly a date or reference number.



